ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 30. apríla 2009 *

Vo veci C-75/08,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené kráľovstvo) z 8. februára 2008 a doručený Súdnemu dvoru 21. februára 2008, ktorý súvisí s konaním:

The Queen, na návrh:

Christophera Mellora

proti

Secretary of State for Communities and Local Government,

* Jazyk konania: angličtina.

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J.-C. Bonichot (spravodajca), K. Schiemann, P. Kūris a L. Bay Larsen,

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— pán Mellor, v zastúpení: R. Harwood, barrister a R. Buxton, solicitor,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: L. Seeboruth, splnomocnený zástupca,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: P. Oliver a J.-B. Laignelot, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 22. januára 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejuduciálneho konania sa týka výkladu článku 4 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40; Mim. vyd. 15/001, s. 248), zmenenej a doplnenej smernicou 2003/35/ES Európskeho parlamentu a Rady z 26. mája 2003 (Ú. v. L 156, s. 17, ďalej len „smernica 85/337“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Mellorom a Secretary of State for Communities and Local Government vo veci potreby odôvodnenia rozhodnutia príslušného vnútroštátneho orgánu nevykonať posúdenie vplyvov na životné prostredie (ďalej len „PPP“) pri skúmaní žiadosti o vydanie povolenia na stavbu nemocnice, teda na projekt spadajúci pod prílohu II smernice 85/337.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Článok 2 ods. 1 smernice 85/337 stanovuje:

„Členské štáty prijmú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že pred udelením povolenia sa všetky projekty, ktoré pravdepodobne budú mať podstatný vplyv na životné prostredie z dôvodu, okrem iného, ich charakteru, veľkosti, alebo umiestnenia, budú podliehať postupu povolenia a budú posúdené z hľadiska ich vplyvov. Tieto projekty sú definované v článku 4.“

4 V článku 4 smernice 85/337 sa uvádza:

„1. Pokiaľ článok 2 ods. 3 neustanovuje inak, projekty uvedené v prílohe I podliehajú posúdeniu v súlade s článkami 5 až 10.

2. Pokiaľ článok 2 ods. 3 neustanovuje inak, členské štáty určia pre projekty uvedené v prílohe II na základe:

a) skúmania každého jednotlivého prípadu,

alebo

b) prahov alebo kritérií stanovených členskými štátmi,

či budú podliehať posúdeniu v súlade s článkami 5 až 10.

Členské štáty môžu rozhodnúť uplatňovať oba postupy uvedené v písm. a) a b).

3. Ak sa vykonáva skúmanie každého jednotlivého prípadu, alebo ak sú stanovené prahy alebo kritériá pre potreby článku 2, vezmú sa do úvahy príslušné výberové kritéria uvedené v prílohe III.

4. Členské štáty zabezpečia, že rozhodnutie vydané príslušnými orgánmi podľa odseku 2 bude k dispozícii verejnosti.“

5 V článku 6 smernice 85/337 sa uvádza:

„1. Členské štáty prijmú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby orgány, ktorých sa projekt pravdepodobne dotkne, mali z dôvodov svojich osobitných právomocí v oblasti životného prostredia možnosť na požiadanie vyjadriť svoje stanovisko k žiadosti o povolenie. Členské štáty na tento účel určia orgány, s ktorými sa musí rokovať vždy alebo v každom prípade, keď sa podáva žiadosť o povolenie. Týmto orgánom sa postúpia informácie získané podľa článku 5. Podrobnú úpravu spôsobu prerokovania stanovia členské štáty.

2. Verejnosť je informovaná v rannom štádiu procesu environmentálneho rozhodovania uvedeného v článku 2 ods. 2 a najneskôr, akonáhle sa môže rozumne poskytnúť informácia buď prostredníctvom verejných oznamov, alebo inými vhodnými prostriedkami, ako sú elektronické médiá, ak sú k dispozícii, o týchto záležitostiach:

a) žiadosť o povolenie;

b) fakt, že projekt podlieha procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie …;

…

d) povaha možných rozhodnutí alebo, ak je jedno, návrhu rozhodnutia;

…

f) uvedenie časov a miest kde, a prostriedkov, ktorými sa relevantné informácie sprístupnia;

g) podrobnosti zabezpečenia účasti verejnosti podľa odseku 5 tohto článku.

3. Členské štáty zaistia, aby sa v rozumnom časovom rámci sprístupnili dotknutej verejnosti:

a) všetky informácie zhromaždené podľa článku 5;

b) v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi hlavné správy a odporúčania vydané príslušnému orgánu alebo orgánom v čase, keď je dotknutá verejnosť informovaná v súlade s odsekom 2 tohto článku;

c) v súlade s ustanoveniami smernice 2003/4/ES Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí …, iné informácie ako sú uvedené v odseku 2 tohto článku, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie v súlade s článkom 8 a ktoré sa stanú dostupnými po informovaní príslušnej verejnosti v súlade s odsekom 2 tohto článku.

4. Dotknutej verejnosti sa poskytnú včasné a účinné príležitosti zúčastniť sa procesov environmentálneho rozhodovania uvedeného v článku 2 ods. 2 a na tento účel je oprávnená vyjadriť pripomienky a stanoviská, kým sú ešte príslušnému orgánu alebo orgánom otvorené všetky možnosti, predtým ako sa rozhodne o žiadosti o povolenie.

5. Podrobné úpravy pre informovanie verejnosti (napríklad vyvesenie plagátov v určitom okruhu alebo zverejnenie v miestnej tlači) a konzultácií s dotknutou verejnosťou (napríklad písomnými zásielkami alebo prostredníctvom verejnej ankety) určia členské štáty.

6. Poskytnú sa primerané časové rámce pre rozličné fázy, poskytujúce dostatočný čas na informovanie verejnosti a na prípravu a efektívnu účasť dotknutej verejnosti na environmentálnom rozhodovaní, ktoré podliehajú ustanoveniam tohto článku.“

6 Podľa článku 9 smernice 85/337:

„1. Ak sa rozhodlo o udelení alebo zamietnutí povolenia, príslušný orgán alebo orgány o tom informujú verejnosť v súlade s vhodnými postupmi a sprístupnia verejnosti tieto informácie:

— obsah rozhodnutia a akékoľvek podmienky s ním spojené,

— po preskúmaní záujmov a stanovísk dotknutej verejnosti, hlavné dôvody a zretele, na ktorých sa rozhodnutie zakladá, vrátane informácií o procese účasti verejnosti,

— opis, ak je to potrebné, hlavných opatrení na predchádzanie, zníženie a ak je to možné, kompenzácie závažných nepriaznivých účinkov.

2. Príslušný orgán alebo orgány informujú každý členský štát, s ktorým sa uskutočnili konzultácie podľa článku 7 tým, že mu zašlú informácie uvedené v odseku 1 tohto článku.

Členské štáty, s ktorými sa uskutočnili konzultácie zaistia, že informácie sa sprístupnia vhodným spôsobom dotknutej verejnosti na ich vlastnom území.“

7 Článok 10a smernice 85/337 stanovuje:

„Členské štáty zaistia, aby v súlade s príslušným vnútroštátnym právnym systémom, dotknutá verejnosť:

a) ktorá má dostatočný záujem, alebo

b) ak pretrváva porušovanie práva v prípadoch, kde to právne predpisy členského štátu upravujúce správne konanie požadujú ako predbežnú podmienku,

mala prístup k opravným prostriedkom pred súdom alebo iným nezávislým a nestranným orgánom ustanoveným na základe zákona s cieľom napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť akéhokoľvek rozhodnutia, skutku alebo nečinnosti, ktoré sú predmetom ustanovení tejto smernice o účasti verejnosti.

Členské štáty určia, v akom štádiu možno napadnúť rozhodnutia, skutky alebo nečinnosť.

…“

Vnútroštátna právna úprava

8 Pravidlá PPP stanovené smernicou 85/337 boli najprv prevzaté vyhláškou o územnom plánovaní v mestách a na vidieku z roku 1988 [The Town and Country Planning (Assessment of Environmental Effects) Regulations 1988 (S. I. 1988/1199)].

9 Po zmenách vnesených do smernice 85/337 smernicou 97/11/ES Rady z 3. marca 1997 (Ú. v. ES L 73, s. 5; Mim. vyd. 15/003, s. 151) bola táto vyhláška nahradená vyhláškou o územnom plánovaní v mestách a na vidieku (Anglicko a Wales) z roku 1999 [The Town and Country Planning (Environmental Impact Assessment) (England and Wales) Regulations 1999 (S. I. 1999/293)] v znení vyhlášky o územnom plánovaní

v mestách a na vidieku (Anglicko a Wales) z roku 2006 [The Town and Country Planning (Environmental Impact Assessment) (England and Wales) Regulations 2006 (S. I. 2006/3295), ďalej len „vyhláška PPP“].

10 Prílohy 1 až 3 vyhlášky PPP zodpovedajú prílohám I až III smernice 85/337.

11 Článok 2 ods. 1 vyhlášky PPP stanovuje, že „žiadosť PPP“ predstavuje „žiadosť o územné rozhodnutie pre PPP výstavbu“, to znamená výstavbu, pre ktorú je potrebné PPP.

12 V zmysle toho istého ustanovenia sa „PPP výstavbou“ rozumie:

„a) výstavba uvedená v prílohe 1

alebo

b) výstavba uvedená v prílohe 2, ktorá pravdepodobne bude mať podstatný vplyv na životné prostredie kvôli takým faktorom, ako sú jej povaha, rozsah alebo umiestnenie.“

13 Z článku 2 ods. 1 vyhlášky PPP vyplýva, že o „výstavbu v zmysle prílohy 2 vyhlášky“ ide vtedy, ak je to výstavba:

„…ktorej opis je uvedený v stĺpci 1 tabuľky v prílohe 2, ktorá nie je predmetom výnimky, a ak:

a) má byť akákoľvek časť uvedenej výstavby uskutočnená v citlivej oblasti,

alebo

b) je prekročená alebo dosiahnutá ktorákoľvek uplatniteľná hraničná hodnota alebo kritérium v zodpovedajúcej časti stĺpca 2 uvedenej tabuľky vo vzťahu k uvedenej výstavbe.“

14 V prílohe 2 vyhlášky PPP sa odsek 10 bod b) zaoberá projektmi mestského rozvoja (stĺpec 1), pri ktorých oblasť výstavby presahuje 0,5 hektárov (stĺpec 2).

15 V zmysle článku 2 ods. 1 písm. h) vyhlášky PPP oblasti mimoriadnej prírodnej krásy (area of outstanding natural beauty) predstavujú „citlivé oblasti“.

16 Z článku 4 ods. 2 vyhlášky PPP vyplýva, že výstavba v zmysle prílohy 2 sa považuje za výstavbu PPP, tzn. za výstavbu, pri ktorej sa vyžaduje PPP, ak žiadateľ z vlastnej vôle predloží „vyhlásenie o životnom prostredí“ na účely vyhlášky PPP alebo ak miestny orgán územného plánovania vydá na žiadosť alebo z vlastného podnetu stanovisko k predbežnému overeniu, že výstavba je PPP výstavbou.

17 Ak žiadosť o vydanie povolenia na výstavbu v zmysle prílohy 2 nesprevádza vyhlásenie o životnom prostredí, o potrebe PPP rozhodnú miestne orgány územného plánovania formou stanoviska k predbežnému overeniu a Secretary of State formou usmernenia k predbežnému overeniu.

18 Podľa článku 2 ods. 1 vyhlášky PPP:

— stanovisko k predbežnému overeniu („screening opinion“) je „písomné stanovisko príslušného orgánu územného plánovania k otázke, či je výstavba PPP výstavbou“, a

— usmernenia k predbežnému overeniu („screening direction“) sú „usmernenia vydané Secretary of State k otázke, či je výstavba PPP výstavbou“.

19 V zmysle článku 4 ods. 3 vyhlášky PPP usmernenia k predbežnému overeniu vydané Secretary of State majú prednosť pred vyhlásením o životnom prostredí, ako aj pred stanoviskom k predbežnému overeniu, ktoré prijmú miestne orgány územného plánovania.

20 Podľa článku 5 ods. 4 vyhlášky PPP stanovisko k predbežnému overeniu musí byť prijaté do troch týždňov alebo v akejkoľvek dlhšej lehote dohodnutej s predkladateľom projektu.

21 Na základe článku 5 ods. 6 vyhlášky PPP, ak nie je v zákonnej lehote prijaté žiadne stanovisko k predbežnému overeniu alebo je vydané stanovisko k predbežnému overeniu v tom zmysle, že výstavba je PPP výstavbou, osoba, ktorá o stanovisko požiadala, alebo žiadateľ o stavebné povolenie môže požiadať Secretary of State o usmernenie k predbežnému overeniu.

22 Podľa článku 4 ods. 6 vyhlášky PPP, ak je prijaté stanovisko k predbežnému overeniu alebo usmernenie k predbežnému overeniu v tom zmysle, že výstavba je PPP výstavbou, „prílohou uvedeného stanoviska alebo usmernenia musí byť písomné stanovisko jasne a presne uvádzajúce všetky dôvody pre uvedený záver“.

23 Na základe článku 4 ods. 5 vyhlášky PPP musia rozhodnutia o predbežnom overení zohľadniť kritériá overovania obsiahnuté v prílohe 3 vyhlášky PPP.

24 Medzi kritériami uvedenými v prílohe 3 vyhlášky PPP sa nachádzajú:

— „Charakteristika výstavby“

— „Umiestnenie výstavby“ a

— „Charakteristiky možného vplyvu“.

25 Vyhláška PPP však nestanovuje povinnosť oznámiť dôvody stanoviska k predbežnému overeniu alebo usmernení k predbežnému overeniu, ktoré danú výstavbu nekvalifikujú ako PPP výstavbu.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

26 Z vnútroštátneho rozhodnutia vyplýva, že v októbri 2004 Partnerships in Care (ďalej len „PiC“) požiadalo miestny orgán územného plánovania, Harrogate Borough Council (ďalej len „Council“) o povolenie na výstavbu zdravotníckeho zariadenia so strednou úrovňou ochrany v HMS Forest Moor, na území nachádzajúcom sa vo vidieckom prostredí, v oblasti mimoriadnej prírodnej krásy Nidderdale („Nidderdale Area of Outstanding Natural Beauty“), na ktorom sa nachádzala bývalá námorná základňa. Stavebné povolenie bolo udelené v auguste 2005.

27 Na základe žaloby podanej istým miestnym obyvateľom bolo stavebné povolenie 5. apríla 2006 zrušené rozhodnutím High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, z dôvodu, že Council nevydala stanovisko k predbežnému overeniu týkajúce sa PPP.

28 Dňa 7. júla 2006 podali konzultanti PiC pre územné konanie na Council žiadosť o stanovisko k predbežnému overeniu podľa článku 5 vyhlášky PPP.

29 Dňa 24. júla 2006 skupina obyvateľov na ochranu Nidderdale (Residents for the Protection of Nidderdale) napísala Council list, v ktorom uviedla, že v súvislosti s daným projektom je potrebné PPP.

30 Dňa 25. augusta 2006 Council vydala stanovisko k predbežnému overeniu, v ktorom dospela k záveru, že navrhovaný projekt nebude mať podstatný vplyv na životné prostredie, a preto si nevyžaduje vykonanie PPP.

31 Dňa 4. septembra 2006 pán Mellor napísal Council v mene skupiny obyvateľov na ochranu Nidderdale list, v ktorom tvrdil, že stanovisko k predbežnému overeniu malo uložiť povinnosť PPP.

32 Dňa 3. októbra 2006 predložil PiC, opierajúc sa o stanovisko Council z 25. augusta 2006, žiadosť o povolenie výstavby, ktorá je predmetom sporu vo veci samej.

33 Po tom, ako boli konzultanti PiC pre územné konanie boli informovaní, že Council zmení svoj názor na potrebu PPP, napísali 20. októbra 2006 Government Office for Yorkshire and the Humber a požiadali Secretary of State o usmernenie k predbežnému overovaniu.

34 Dňa 23. októbra 2006 Council skutočne zmenila svoj postoj v novom stanovisku na základe informácií poskytnutých pánom Mellorom a po vykonaní nových konzultácií a rozhodla, že PPP je potrebné.

35 Na základe návrhu PiC vydala Secretary of State 4. decembra 2006 usmernenie k predbežnému overovaniu s opačným záverom, než k akému dospela Council vo svojom poslednom stanovisku.

36 Secretary of State konštatovala, že predmetný projekt je „projektom v zmysle prílohy 2“ vyhlášky PPP a prijala toto rozhodnutie:

„… po zohľadnení kritérií predbežného overovania uvedených v prílohe 3 vyhlášky PPP a vyhlásení uskutočnených pánom C. Mellorom v mene skupiny obyvateľov na ochranu Nidderdale sa Secretary of State domnieva, že projekt pravdepodobne nebude mať podstatný vplyv na životné prostredie z dôvodu takých faktorov, ako je jeho povaha, rozsah alebo umiestnenie.

Preto vykonávajúc právomoci zverené jej článkom 6 ods. 4 vyhlášky PPP Secretary of State týmto konštatuje, že navrhovaná výstavba opísaná vo vašej žiadosti a v dokumentoch k nej priložených, nie je , PPP výstavbou “ v zmysle vyhlášky PPP. Akékoľvek udelené práva na výstavbu, ktoré môže váš návrh využívať na základe Town and Country Planning (General Permitted Development) Order 1995 preto nie sú ovplyvnené.

Vzhľadom na vyššie uvedené usmernenie možno o zmieňovanej žiadosti o stavebné povolenie konať bez predloženia správy o vplyvoch na životné prostredie.“

37 Dňa 20. februára 2007 podal pán Mellor na High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division, žalobu proti rozhodnutiu Secretary of State, v ktorej žiadal zrušenie tohto usmernenia k predbežnému overeniu.

38 High Court of Justice vychádzal z toho, že judikatúra je ustálená od čias rozsudku Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) vydaného vo veci R v Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex p. Marson (1998), v tom zmysle, že nenariadenie PPP si nevyžaduje odôvodnenie a že ak existuje povinnosť odôvodniť usmernenia, odôvodnenie, ktoré zvyčajne poskytuje Secretary of State, je dostatočné, a zamietol žalobu bez toho, aby rozhodol o merite veci.

39 Za týchto okolností Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), rozhodujúci vo veci samej, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Musia na základe článku 4 [smernice 85/337/EHS] členské štáty zverejniť dôvody rozhodnutia, že projekt uvedený v prílohe II [tejto smernice] nie je potrebné podrobiť posúdeniu v súlade s článkami 5 až 10 [uvedenej] smernice?

2. Ak je odpoveď na otázku č. 1 kladná, bola uvedená požiadavka splnená obsahom listu Secretary of State zo 4. decembra 2006?

3. Ak je odpoveď na otázku č. 2 záporná, aký je rozsah požiadavky na odôvodnenie v tomto kontexte?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

40 V prvej otázke sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 4 smernice 85/337 musí vykladať v tom zmysle, že členské štáty musia povinne zverejniť odôvodnenie rozhodnutia o nepodrobení určitého projektu spadajúceho pod prílohu II tejto smernice PPP.

Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

41 Žalobca vo veci samej sa domnieva, že rozhodnutie, v ktorom sa uvádza, že PPP nie je potrebné, musí byť povinne primeraným spôsobom odôvodnené, aby sa zabezpečila účinná právna ochrana životného prostredia a práv občanov.

42 Tvrdí, že táto otázka už bola preskúmaná v rozsudku z 10. júna 2004, Komisia/Taliansko (C-87/02, Zb. s. I-5975, bod 49), v ktorom Súdny dvor rozhodol, že Talianska republika si nesplnila svoju povinnosť tým, že neodôvodnila dekrét, ktorým bolo rozhodnuté o vylúčení sporného projektu z konania PPP.

43 Okrem toho zdôrazňuje, že opodstatnenosť jeho stanoviska je posilnená aj zmenami, ktoré boli vykonané v smernici 85/337 počas roku 1997. Od prijatia týchto zmien totiž smernica príslušnému orgánu ukladá — ako to vyplýva z článku 4 ods. 3 –, aby pri posudzovaní, či určitý projekt spadajúci pod prílohu II uvedenej smernice musí byť

podrobený PPP, zohľadnil príslušné výberové kritéria uvedené v prílohe III uvedenej smernice, a v zmysle článku 4 ods. 4 vyžaduje, aby rozhodnutie o uplatnení alebo neuplatnení PPP bolo dané k dispozícii verejnosti. Verejnosť by však nemohla posúdiť zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak by jej neboli oznámené jeho dôvody.

44 Vláda Spojeného kráľovstva po prvé uvádza, že na rozdiel od iných ustanovení sekundárneho práva Spoločenstva v oblasti životného prostredia článok 4 smernice 85/337 nestanovuje žiadnu povinnosť odôvodniť rozhodnutie o otázke, či sa musí vykonať PPP. Vyvodzuje z toho záver, že zákonodarca úmyselne nestanovil povinnosť odôvodniť takéto rozhodnutie.

45 Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska po druhé tvrdí, že argumentáciu založenú na rozhodnutí Súdneho dvora vo veci, v ktorej bol vydaný už citovaný rozsudok Komisia/Taliansko, nemožno v tejto veci prijať, keďže v uvedenej veci sa nesplnenie povinnosti zakladalo na absencii akýchkoľvek informácií, ktoré by umožnili uistiť sa, že príslušný orgán skutočne overil, či je sporný projekt potrebné podrobiť PPP, čo je overenie, ktoré vnútroštátne právo predpisuje v súlade s článkom 4 ods. 2 smernice 85/337. Vytýkané nesplnenie povinnosti sa netýkalo absencie odôvodnenia rozhodnutia o nepodrobení projektu takémuto posúdeniu.

46 Komisia Európskych spoločenstiev namieta proti spôsobu, akým Spojené kráľovstvo vykladá už citovaný rozsudok Komisia/Taliansko, a najmä tvrdí, že napriek absencii slova „odôvodnenie“ v bode 49 tohto rozsudku z uvedeného bodu jasne vyplýva, že príslušný orgán musí nejakým spôsobom odkázať na informácie, ktoré preukazujú, že zohľadnil relevantné dôkazy a faktory. Táto požiadavka sa rovná povinnosti odôvodnenia.

47 Komisia okrem toho tvrdí, že zmeny vyplývajúce zo smernice 97/11, najmä povinnosť členských štátov v zmysle článku 4 ods. 4 smernice 85/337 uverejniť rozhodnutia o tom, či bude vykonané PPP alebo nie, ešte viac posilňujú potrebu povinnosti odôvodniť takéto rozhodnutia. Podľa Komisie by takáto povinnosť nemala zmysel v prípade absencie primeraného odôvodnenia dotknutých rozhodnutí.

Odpoveď Súdneho dvora

48 Hlavným cieľom smernice 85/337, ako sa uvádza v jej piatom odôvodnení, je zaviesť všeobecné zásady PPP verejných a súkromných projektov, ktoré môžu mať podstatný vplyv na životné prostredie, aby sa doplnili a koordinovali konania o vydávaní povolení na projekty.

49 Smernica 85/337 stanovuje, že určité projekty, ktorých zoznam je uvedený v prílohe I, povinne podliehajú takémuto posúdeniu.

50 Naopak projekty, ktoré sa nachádzajú v prílohe II, musia byť predmetom takéhoto vyhodnotenia len vtedy, ak môžu mať podstatný vplyv na životné prostredie, a smernica 85/337 ponecháva členským štátom v tejto súvislosti istú mieru voľnej úvahy. Táto miera voľnej úvahy je však ohraničená povinnosťou týchto štátov, ktorú stanovuje článok 2 ods. 1 smernice 85/337, podrobiť takémuto posúdeniu projekty, ktoré môžu mať podstatný vplyv na životné prostredie z dôvodu svojho charakteru, veľkosti alebo umiestnenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. októbra 1996, Kraaijeveld a i., C-72/95, Zb. s. I-5403, bod 50, a z 23. novembra 2006, Komisia/Taliansko, C-486/04, Zb. I-11025, bod 53).

51 Z cieľov smernice 85/337 tak nevyhnutne vyplýva, že príslušné vnútroštátne orgány, na ktoré bola podaná žiadosť o povolenie projektu spadajúceho pod prílohu II tejto smernice, musia osobitne preskúmať otázku, či vzhľadom na kritériá uvedené v prílohe III smernice musí byť vykonané PPP.

52 Súdny dvor tak v už citovanom rozsudku z 10. júna 2004, Komisia/Taliansko, konštatoval, že Talianska republika si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice 85/337, keďže zo všetkých dôkazov, ktoré mu boli predložené, vyplýva, že príslušné orgány nevykonali „predbežné overenie“ potreby vykonať posúdenie, ktoré stanovuje talianska legislatíva preberajúca článok 4 ods. 2 a 3 smernice 85/337.

53 V uvedenom rozsudku išlo totiž o povinnosť vyplývajúcu z článku 4 ods. 2 smernice 85/337 uistiť sa pred prijatím rozhodnutia, ktorým bude projekt oslobodený od povinnosti posúdenia, že projekt posúdenie nepotrebuje.

54 Keďže žiaden z dôkazov predložených Súdnemu dvoru neumožňoval preukázať, že v rámci správneho konania o povolenie projektu cestného obchvatu sa táto otázka preskúmala, Súdny dvor rozhodol, že nesplnenie povinností vyplývajúcich zo smernice 85/337, ktoré tvrdila Komisia, bolo preukázané.

55 Súdny dvor okrem iného v bode 49 toho istého rozsudku upresnil, že rozhodnutie, v ktorom príslušný orgán usúdi, že charakteristika projektu si nevyžaduje, aby bol

projekt podrobený PPP, musí obsahovať údaje, ktoré umožnia skontrolovať, že sa zakladá na primeranom predbežnom overení vykonanom v súlade s požiadavkami smernice 85/337, alebo k nemu tieto údaje musia byť priložené.

56 Avšak zo smernice 85/337 ani z judikatúry Súdneho dvora a konkrétne z uvedeného rozsudku nevyplýva, že samotné rozhodnutie o nepodrobení projektu PPP musí obsahovať dôvody, pre ktoré príslušný orgán rozhodol, že posúdenie nie je potrebné.

57 Vyplýva z nich však, že tretie osoby rovnako ako dotknuté správne orgány musia mať možnosť presvedčiť sa, že príslušný orgán v súlade s normami vnútroštátneho práva skutočne overil, či je PPP potrebné alebo nie.

58 Okrem toho dotknutí jednotlivci rovnako ako iné dotknuté vnútroštátne orgány musia mať možnosť zabezpečiť dodržanie tejto povinnosti v oblasti overenia, ktorá prislúcha príslušnému orgánu, a to prípadne aj súdnou cestou. Táto požiadavka môže byť tak ako vo veci samej premietnutá do možnosti podať žalobu priamo proti rozhodnutiu o nevykonaní PPP.

59 V tejto súvislosti účinnosť súdnej kontroly, ktorá musí mať možnosť zaoberať sa dôvodmi napadnutého rozhodnutia, vo všeobecnosti predpokladá, že súd prejednávajúci vec môže od príslušného orgánu vyžadovať, aby mu tieto dôvody oznámil. Pokiaľ však ide osobitne o zabezpečenie účinnej ochrany práva priznaného právom Spoločenstva, je tiež potrebné, aby dotknuté osoby mohli brániť toto právo za najlepších možných podmienok, a aby im bola priznaná možnosť pri plnej znalosti veci sa rozhodnúť, či má pre ne význam podať návrh na súd. Z toho vyplýva, že v takom prípade má príslušný vnútroštátny orgán povinnosť oznámiť im dôvody, na ktorých sa zakladá jeho odmietnutie, buď v samotnom rozhodnutí alebo v neskoršom oznámení na základe ich žiadosti (pozri rozsudok z 15. októbra 1987, Heylens a i., 222/86, Zb. s. 4097, bod 15).

60 Toto neskoršie oznámenie môže mať formu nielen výslovného výpočtu dôvodov, ale aj sprístupnenia informácií a relevantných dokumentov na základe podanej žiadosti.

61 Vzhľadom na uvedené skutočnosti je na prvú otázku potrebné odpovedať, že článok 4 smernice 85/337 treba vykladať tak, že nevyžaduje, aby samotné rozhodnutie, ktorým sa dospelo k záveru, že nie je potrebné, aby projekt spadajúci pod prílohu II uvedenej smernice bol podrobený PPP, obsahovalo dôvody, pre ktoré sa príslušný orgán rozhodol, že PPP nie je potrebné. Avšak v prípade, že o to dotknutá osoba požiada, príslušný správny orgán má povinnosť oznámiť jej dôvody prijatia tohto rozhodnutia alebo jej na žiadosť poskytnúť relevantné informácie a dokumenty.

O druhej a tretej prejudiciálnej otázke

62 V druhej a tretej otázke sa vnútroštátny súd pýta Súdneho dvora, či v prípade kladnej odpovede na prvú otázku môže obsah takého rozhodnutia, o aké ide vo veci samej, predstavovať splnenie povinnosti odôvodnenia, ktorú majú príslušné orgány, a žiada ho, aby prípadne vymedzil, akú formu má mať toto odôvodnenie.

63 Napriek tomu, že dôvody nemusia byť nevyhnutne obsiahnuté v samotnom rozhodnutí o nevykonaní PPP, ako to vyplýva z odpovede na prvú otázku, príslušný správny orgán môže na základe platnej právnej úpravy alebo z vlastnej iniciatívy v rozhodnutí uviesť, o aké dôvody sa opiera.

64 V takomto prípade musí byť toto rozhodnutie také, aby dotknutým osobám umožňovalo posúdiť, či je vhodné podať proti nemu opravný prostriedok, berúc prípadne do úvahy skutočnosti, o ktorých sa môžu dozvedieť až neskôr.

65 Za týchto podmienok nie je možné vylúčiť, že vo veci samej môže byť odôvodnenie Secretary of State považované za dostatočné, berúc do úvahy najmä skutočnosti, ktoré už sú dotknutým osobám známe, za predpokladu, že tieto osoby môžu pod dohľadom súdu od príslušných orgánov žiadať a získať dodatočné informácie, ktoré môžu odôvodnenie doplniť.

66 Na druhú a tretiu otázku je preto potrebné odpovedať tak, že v prípade, ak rozhodnutie členského štátu o nepodrobení projektu spadajúceho pod prílohu II smernice 85/337 PPP v súlade s článkami 5 až 10 uvedenej smernice uvádza dôvody, o ktoré sa opiera, uvedené rozhodnutie je dostatočne odôvodnené, ak dôvody, ktoré obsahuje, spolu so skutočnosťami, ktoré sú už dotknutým osobám známe, prípadne doplnenými o potrebné doplňujúce informácie, ktoré im musí príslušný vnútroštátny orgán na ich žiadosť poskytnúť, umožňujú týmto osobám posúdiť vhodnosť podania opravného prostriedku proti tomu rozhodnutiu.

O trovách

67 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 4 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, zmenenej a doplnenej smernicou 2003/35/ES Európskeho parlamentu a Rady z 26. mája 2003, treba vykladať tak, že nevyžaduje, aby samotné rozhodnutie, ktorým sa dospelo k záveru, že nie je potrebné, aby projekt spadajúci pod prílohu II uvedenej smernice bol podrobený PPP, obsahovalo dôvody, pre ktoré sa príslušný orgán rozhodol, že PPP nie je potrebné. Avšak v prípade, že o to dotknutá osoba požiada, príslušný správny orgán má povinnosť oznámiť jej dôvody prijatia tohto rozhodnutia alebo jej na žiadosť poskytnúť relevantné informácie a dokumenty.**

2. **V prípade, ak rozhodnutie členského štátu o nepodrobení projektu spadajúceho pod prílohu II smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 2003/35, posúdeniu vplyvov na životné prostredie v súlade s článkami 5 až 10 uvedenej smernice uvádza dôvody, o ktoré sa opiera, uvedené rozhodnutie je dostatočne odôvodnené, ak dôvody, ktoré obsahuje, spolu so skutočnosťami, ktoré sú už dotknutým osobám známe, prípadne doplnenými o potrebné doplňujúce informácie, ktoré im musí príslušný vnútroštátny orgán na ich žiadosť poskytnúť, týmto osobám umožňujú posúdiť vhodnosť podania opravného prostriedku proti tomu rozhodnutiu.**

Podpisy